

INLOCUIT

de Ligia Kollar

Mă-ntreb, ce este omul în acest univers infinit?

Omul, ce astăzi este, iar mâine va fi o poveste ce va avea sfârșit...

... În jurul meu doar ziduri nălțate la nesfârșit

Rămase-n în urma celui ce-n timp le-a făurit...

Și înțeleg că omul chiar dacă-i trecător

Poate zidi în lume un mare viitor.

Blocuri și catedrale ce par ne-nsuflețite,

Dar care au valoarea mâinilor ostenite.

Ziduri de case, care devin în ani cămine

Poduri ce leagă oameni și locuri citadine.

Și toate spun povestea celui ce le-a făurit

Gândindu-le și forma în timpul nemărginit.

Și toate poartă valoarea omului trecător

Spre alte generații ce vin din viitor!